

Mynd: DR

VANGAMYND

Marjun Dalsgaard

Mogens Lykketoft er ekki nakar landsfaðir, og það er mögulega tí, at Fogh hefur staðið seg so væl inntil víðari. Summi vilja vera við, at það ekki er av tí, at veljarin vil hava Fogh, men tí at hann ekki vil hava Lykketoft, at veljarakann-ingarnar síggja út sum tær gera.

Men formaðurin hjá Javnaðarflokkinum gevst ekki so. Hóast eitt nærum ómenniskjasligt trúst hefur verið á honum, síðan fólka-tingsvalið varð útskrifað 18 januar er hann farin í holt við dagsins stríð hvønn dag, sum var það tann fyrsti dagurinn eftir, at valið var skrifað út. Seinastu dagar-nar er hetta eisini byrjað at lóna seg, og það gongur fyri fyrstu ferð framá fyri flokk-in hjá honum.

Donsku fjölmiðlarnir

hava havt stóran áhuga í at skriva — hvønn dag, hvussu illa það gongur hjá nýggja formanninum hjá Javnaðarflokkinum. Ikki tí at fólk ekki dáma hansara politikk, men tí tey ekki dáma Lykketoft. Tað er ilt at koma til nakra aðra niðurstøðu, nú munurin á politikkinum hjá Fogh og Lykketoft er so lítil, at Lykketoft ekki megnar at vísa á hann — og veljarin vil eftir øllum at døma heldur hava eftirlíknina — ella vil hann bara heldur hava Fogh.

Fólkatingsvalið er eitt forsetaval, og það snýr seg um álit. Danir hava ekki álit á Lykketoft. Ein øðrvísi veljarakanning í BT vísti, at danir ekki høvdu viljað keypt ein brúktan bil frá Lykketoft, og enn minni lati hann ansað teirra børnum. Fyri nógvar danir er Lykke-toft synonymur við skatta-pakkar, sum koma úr tí bláu

luft og raka hart, og Fogh hefur brúkt hetta heilt nógv í valstríðnum. Lykketoft er eitt flogvit, tá það snýr seg um politikk, men hann hefur eisini altíð verið "den onde håndlanger" sum stóð fyri teimum tiltøkum, sum skuldu gerast, men ekki vóru serliga vælumlát.

Ein skal bara fara nøkur ár aftur í føroysku avísur-nar, so eita yvirsiftirnar: "Lykketoft legði press á Maritu Petersen" og "Lykketoft er tann stóri syndarin". Jú það var Lykketoft, sum bað fíggjar-eftirlitið skunda sær spaku-liga, og so framvegis — eitt mál, sum Nyrup ikki vildi nerta við.

Trotskij út

Til hendan leiklut hefur "Trotskiskeggið" hóskað væl — men mögulega það ikki hóskar so væl til ein statsleiðara — ein lands-

Taparin

Fornleivd ella frelsari

faðir — í øllum førum er tað vekk nú, og tað hava fjölmiðlarnir eisini verið sera áhugaðir í. Hví hefur hann klipt sær? Hví hefur hann rakað sær? Hví hefur hann ikki brillur longur? Nú er Lykketoft farin í aftur brillurnar — bara fyri at fáa frið, og tað er líka gott, tí hann sleppur ikki av við sín leiklut sum tann óálítandi fyri tað, um hann rakar skeggið av og fær sær kont-aktlinsur.

Lykketoft dugir ikki væl at samskifta og at fáa sín boðskap út. Vit vita øll, at hann var heilin aftanfyri loysnirnar í 90'unum og fekk tamarhald á búskapin-um og arbeiðsloysinum í Danmark undir sosial-demokratisku stjórnini. Undir valstríðnum minnir hann veljaran á hetta við jøvnum millumbilum. Hann er sjálvsagt eisini komin við einari nýggjari minst líka góðari ætlan: Made in Denmark, sum hann eisini tekur fram, hvørja ferð hann hefur møguleikan. Men danir tíma ikki at hoyra um roknistykki og skipanir — tað fáa teir frá Fogh, meðan Lykketoft tosar um tøl og prosentir. Hann minnir um eina farna tíð, eina stíva samfelagsskipan, og hann minnir um Ritt, Auken og Poul Nyrup — eldra ættarliði.

Myndin av Lykketoft, sum ein, tú ikki kanst líta á, hongur eisini saman við fleiri øðrum viðurskiftum. Ofta verður hann tikin fram sum ein av høvuðsmonnun-um aftanfyri kvettið móti Svend Auken fyrst í

90'unum, sum førði til, at Poul Nyrup Rasmussen gjørdist formaður í Javn-aðarflokkinum. Harafrat eru tað fleiri av hansara mótstøðumonnum, ið vilja vera við, at Lykketoft eisini hevði ein týðandi leiklut tá Nyrup fór frá í 2002 - Lykketoft endaði sostatt við at seta seg sjálfvan á trú-nuna.

Serliga hansara politisku mótstøðumenn kjósa hann at vera ein útspekuleraðan taktikara, meðan onnur síggja hann sum mannin, ið stríðist fyri tí, sum hann heldur er rætt. At Lykketoft hefur átekið sær at vera formaður hetta ringa tíðar-skeiði, tí at hann var tann einasti, ið kundi savna flokkin eftir at Nyrup fór. Harafrat kann tað gerast ein dyggur smeitur fyri eftirmælið hjá Lykketoft, at hann stóð á odda fyri hes-um valstríði, um javnaðar-flokkurin tapur so stórt, sum spátt er um — so skal Javnaðarflokkurin mögu-liga finna ein nýggjan for-mann.

Royndur politikari

Fogh og Lykketoft eru báðir royndir menn innan poli-tikk. Teir hava sitið saman á tingi í 26 ár og kenna hvønn annan út og inn. Spyr tú teir royndastu journalistarnar á Christiansborg, hava Fogh og Lykketoft seinastu árin verið heilarnir aftanfyri allar stórar ætlanir — aloft-ast í tøttum samstarvi við hvønn annan.

Eingin er í iva um, at teir báðir eru dugnaligastu politikarirnir Danmark eigur í dag. Munurin er, at

hetta hefur givið eina mynd av Lykketoft, sum leiðaran av einum dukkuleiki, har hann stýrði fyrst Auken og síðan Nyrup fyri síðan at koppa teir — ein fyri ein og seta seg sjálfvan á trú-nuna.

Fogh hefur hinvegin altíð hildi seg skikkiliga í bakgrundini, tá hann fyrst hevði skumpað Brixtofte til viks og var vorðin nummar tvey. Hann fekk valdið latið frá Uffe Elleman Jensen á ein meira reiðiligan og sømuligan hátt, tá hansara tíð var komin.

Mogens Lykketoft hefur verið í poltiskum starvið síðan 1968, har hann av fyrsta sinni byrjaði í "Ar-bejderbevægelsens Er-hvervsråd". Hann er ætt-leiddur, men pápin doyði, tá hann var 13 ár, og hann fekk tíðliga ábyrgd. Í 1979 doyði kona hansara Aase Toft, og hann stóð eftir við tveimum døtrum. Síðani hefur hann verið giftur við Helle Møllerup og Jytte Hilden, og er nú saman við journalistinum Mette Holm.